

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1932

Πρωτοχρονιά 2012

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 62^α

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρὸς

Τὸν Ἱερό Κληρὸ καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητὰ,

Ἕνας καινούργιος χρόνος ἀνέτειλε σήμερα κί ἔμεῖς τὸν ὑποδεχόμεσθε μὲ χαρὰ, ἀνταλλάσσοντας μεταξύ μας εὐχὲς ἐλπιδοφόρες.

Προσφέρουμε, ταυτοχρόνως, δόξα καὶ τιμὴ στὸν ἐκπληρώσαντα τὸ νόμο καὶ καταδεξάμενο σαρκικὴ περιτομὴ Κύριό μας -τὸν ὀκταήμερο, κατὰ τὴν ἐκ Παρθένου μητρὸς γέννησή Του καὶ ἄναρχο, κατὰ τὴν θεϊκὴ Του φύση, πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα- γιατί μᾶς ἀξίωσε νὰ εἰσέλθουμε στὴ νέα αὐτὴ χρονικὴ περίοδο, ἵκετεύοντάς Τον νὰ εὐλογήσῃ τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Του.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Μέγας Βασίλειος, τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη σήμερα ἐορτάζουμε, διασαφηνίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ δοξάζῃ τὸ Θεὸ, ὅπως καὶ ἡ Ἁγία Γραφή συνιστᾷ, μὲ τὸ σῶμα του καὶ τὸ πνεῦμα του, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν στὸ Θεὸ.

Κατὰ τὸν οὐρανοφάντορα Πατέρα, ὁ ἄνθρωπος δοξάζει τὸ Θεὸ μὲ τοὺς δικαίους κόπους του, προσφέροντάς Του τὴν εὐχαριστία, ἐνῶ δὲν

τὸν δοξάζει καὶ δὲν τὸν τιμᾶ ἐκεῖνος ποὺ παρασύρεται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη δόξα, ποὺ λατρεύει τὸ χρῆμα, καὶ ἐπιδιώκει ἡδονὲς σωματικὲς, ποὺ θαυμάζει καὶ ἀκολουθεῖ δόγματα (ἀλήθειες πίστεως) ξένα πρὸς τὴν θεοσέβεια¹.

Αὐτὴ, λοιπὸν, τὴν νέα ἡμέρα ἐπικοινωνῶ μαζί σας, στὴν ὥρα τῆς Θείας Εὐχαριστίας, προκειμένου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν ἀγάπη μου καὶ τὶς πατρικὲς εὐχὲς μου. Θέλω, ὅμως, ὡς Ἐπίσκοπός σας καὶ πνευματικὸς πατέρας σας, νὰ σᾶς παρακαλέσω καὶ νὰ σᾶς προτρέψω αὐτὴ τὴ χρονιὰ νὰ ἀγωνισθοῦμε περισσότερο τίμια καὶ πιὸ εἰλικρινᾶ, ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ συνανθρώπου.

Ν' ἀγαπήσουμε σωστὰ καὶ ὠφέλιμα, κατ' ἀρχὴν, τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτὸ. Νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι πλαστήκαμε ἐκ τοῦ μηδενός, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ ὅτι, γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἔχουμε ἀνεκτίμητη ἀξία. Εἴμαστε «Θεοῦ οἰκοδομῆ». Αὐτὴ τὴν οἰκοδομῆ ὁ μισάνθρωπος διάβολος τὴν κατέσεισε, ὅπως λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, μὲ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων. Ὁ δημιουργὸς ὅμως, δὲν τὴν ἐγκατέλειψε, ἀλλὰ τὰ ρήγματά της τὰ ἐπιδιόρθωσε καὶ τὴν ἀνακαίνισε ριζικὰ μὲ τὴν ἀνάσταση².

Ἐμεῖς, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, προσβάλαμε τὸν Κύριο, μὲ τὴν ἀναισθησία καὶ τὴν ἀχαριστία ποὺ δείξαμε ἀπέναντι στὶς τιμὲς καὶ τὶς δωρεὲς Του. Ἐκεῖνος, ἀντιθέτως, μᾶς ἀνεκάλεσε ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ δὲν ἀρκέστηκε μόνον νὰ μᾶς ζωοποιήσει, ἀλλὰ μᾶς χάρισε καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς θεότητος, ποὺ ξεπερνάει κάθε ἀνθρώπινη διάνοια ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης³.

Κανεῖς καὶ ποτέ δὲν μᾶς ἐτίμησε τόσο, ὅσο ὁ Θεός μας. Ἄν συνειδητοποιήσουμε αὐτὴ τὴν μεγάλη τιμὴ, τότε θὰ προσκολληθοῦμε στὸν πλάστη καὶ εὐεργέτη μας, ἀλλοιῶς θὰ ὑποδουλωθοῦμε, ὅπως μὲ παράπονο γράφει ὁ Ἱερός Ψαλμωδός, στὰ σαρκικὰ πάθη καὶ θὰ ἐξισωθοῦμε καὶ θὰ ἐξομοιάσουμε μὲ τὰ ἀνόητα κτήνη⁴.

Ὅποιος σωστὰ, ὄχι φίλαυτα καὶ ἐγωιστικὰ, μπορεῖ νὰ ἐκτιμῆσῃ τὸν ἑαυτὸ του, αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ νὰ ἀγαπήσῃ καὶ τὸν συνάνθρωπό του, ὁ ὁποῖος συχνότατα δεινοπαθεῖ ἀπὸ τὸν ὁμόψυχο σύνδουλό του ἄνθρωπο.

Δὲν θὰ εἶναι ψέμματα ἂν ποῦμε ὅτι καταντήσαμε νὰ ὑποφέρουμε ὁ ἓνας ἀπ' τὸν ἄλλο, κάνοντας τὴ ζωὴ μας κόλαση. Παύσαμε νὰ κοιτάζουμε πρὸς τὰ ἄνω, γι' αὐτὸ καὶ γίναμε ἀπάνθρωποι.

¹ Μ. Βασιλείου Ὁμιλία εἰς ΚΗ' Ψαλμ. ΕΠΕ 5, 100-102 ΒΕΠ 52, 44 - Μγ 29, 284-285.

² Ἐρμην. εἰς ΞΑ' Ψαλμ. 3, ΕΠΕ 5, 384 - ΒΕΠ 52, 133 - Μγ 29, 473.

³ Ὅροι κατὰ πλάτος ἐρωτ. Β', 3-4, ΕΠΕ 8, 194-196 ΒΕΠ 53, 150-151 - Μγ 31, 913-916.

⁴ Ψαλμ. 48, 21.

Ζοῦμε, πεθαίνοντας ψυχικά κάθε μέρα, σ' ένα κόσμο σκληρό και απρόσωπο, πού ἐπιχειρεῖ σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, νὰ ἐλέγξει καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴ σκέψη μας καὶ τὴ συμπεριφορὰ μας, περιορίζοντας ἕως σημείου ἀφανισμοῦ τὴν ἐλευθερία μας.

Σ' αὐτὸν τὸν ἄκοσμο κόσμο, χωρὶς ὑπερβολή, βασιλεύει ἡ ἀνομία, ἡ ἀδικία, ἡ ἀνισότητα, ἡ ἀπονία, ἡ ραθυμία, ἡ σαρκολατρεία, ἡ φιλαργυρία, ἡ βία, ἡ ἐγκληματικότητα καὶ ἡ διαφθορά. Ὅσοι ἐνοχλοῦνται ἀπ' αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις ἢ τὶς θεωροῦν ὑπερβολικὲς, ἄς σκεφθοῦν μόνον τοῦτο, τὸ ὁποῖο, σέ σχέση μὲ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ τὶς ἄλλες βίαιες καὶ ἐγκληματικὲς πράξεις, ἐλάχιστα προβάλλεται ὅτι στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα, πού σωστὰ καυχόμεθα ὅτι ἔχει δώσει πολιτισμὸ σ' ὅλο τὸν κόσμο, γύρω στὶς 350.000 ἀθῶα παιδιὰ θανατώνονται ἔτησίως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐφημισμὸν γονεῖς τους, μὲ τὶς ἐκτρώσεις! Καὶ τὸ πιὸ φοβερὸ 45.000 ἐκτρώσεις -φόνοι δηλαδή- σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῆς Eurostat καὶ τῆς Metron Analysis, σύμφωνα μὲ τὸ Ἰνστιτούτο Ψυχικῆς καὶ Σεξουαλικῆς Ὑγείας, γίνονται κατ' ἔτος σὲ παιδιὰ κάτω τῶν 18 ἐτῶν⁵.

Καὶ μαρτυρεῖ αὐτὸ τὸ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, νομιμοποιημένο μάλιστα, ἐγκλημα, ὅτι σὲ καμμιά ὑπόληψη δὲν ἔχουμε τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ ὅτι προτιμοῦμε τὴν ἀνεύθνη ἀτομικὴ εὐχαρίστηση καὶ ὄχι τὶς ὁμορφες καὶ γενναῖες καὶ δημιουργικὲς εὐθύνες, πού συνεπάγονται οἱ σχέσεις, ἀδιαφορῶντας, σὰν τὸν Ἡρώδη, γιὰ τὰ ἀθῶα θύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνθρώπινα γυναικεῖα πρόσωπα, πού γίνονται πραγματικὰ ράκη, μ' αὐτὲς τὶς θεομίσητες ἐπεμβάσεις.

Ἡ παρεχόμενη ἐκπαίδευση διδάσκει ἄραγε τοὺς νέους μας καὶ μὲ ποιὸ τρόπο τὴν αὐτοεκτίμηση καὶ τὸν σεβασμὸ τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων προσώπων;

Καὶ εἶναι πράγματι ἐπιστημονικὰ, νόμιμα καὶ ὀρθόδοξα τὰ διάφορα συνθήματα, πού διαδίδουν μερικοί, δῆθεν προοδευτικοί, χαλασοχώρηδες στὴν πραγματικότητα, πού κολακεύουν καὶ ἐκμεταλλεύονται τὸν ἄνθρωπο, τὸν ρέποντα πρὸς τὴ φιληδονία, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἔμβρυο δὲν θεωρεῖται ἄνθρωπος;

Μακάρι νὰ μᾶς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ συνέλθουμε καὶ νὰ παύσουμε νὰ τὸν ἐξοργίζουμε. Μακάρι νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴ μετάνοια καὶ νὰ μᾶς παραλάβῃ, ὅποτε θελήσῃ ἐν μετάνοιά.

Αὐτὴ τὴν πρώτη μέρα τοῦ νέου χρόνου ἄς ἀρχίσουμε νὰ μετανοοῦμε. Εἶναι ἀνακαινιστικὴ καὶ σωτήρια ἡ μετάνοια γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ αἰώνιο μέλλον. Ἄς ἀρνηθοῦμε κάθε στραβὸ καὶ διεστραμμένο.

Εἶναι φρικτὸ νὰ κατανατᾷ ὁ ἄνθρωπος ἀντικείμενο μιᾶς ἢ λίγων χρήσεων, στὸ ὄνομα μάλιστα τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀγάπης.

⁵ Ἐφημερίδα «Καθημερινή» 2-9-2011.

Εἶναι τραγικὸ στὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας νὰ γινόμαστε στυγνοὶ δικτάτορες καὶ δήμιοι ἀθῶων ἀνθρώπων. Δὲν ἔχουμε κανένα ἀπολύτως δικαίωμα νὰ ἀποφασίζουμε γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων, οὔτε φυσικὰ καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰτὶ οὔτε αὐτὸς μᾶς ἀνήκει. Εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Χρειαζονται λιγότερα λόγια, λιγότερες μεγαλόστομες διακηρύξεις, λιγότερη ὑποκρισία, περισσότερη ἀλήθεια, περισσότερα ἔργα ἀγάπης, περισσότερη γενναιότητα καὶ τιμιότητα, περισσότερη ὑπευθυνότητα καὶ σεβασμὸς στὸν ἑαυτὸ μας καὶ στοὺς συνανθρώπους μας, ἀρχίζοντας ἀπ' τὰ μικρὰ βρέφη, ποὺ δικαιοῦνται τὴν προστασία καὶ θαλπωρὴ στὰ σπλάγχνα τῆς μητέρας των, ποὺ δικαιοῦνται, ὅπως συνέβη καὶ σὲ μᾶς, νὰ δοῦν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ συνεχίζοντας στοὺς νέους καὶ τοὺς μεγάλους, ποὺ κι' αὐτοὶ ποθοῦν νὰ ζήσουν, ὅσα χρόνια τοὺς δωρίσει ὁ Θεός, στὸν ὁμορφο κόσμο Του καὶ ὄχι στὴν ἀσχήμια καὶ τὴν κόλαση, ποὺ δημιουργοῦμε μὲ τὰ πάθη μας οἱ ἄνθρωποι.

Τέκνα μου ἀγαπητὰ,

Ἐνδεχομένως νὰ σᾶς στενοχώρησα μ' ὅσα προηγήθηκαν. Γι' αὐτὸ σπεύδω νὰ γλυκάνω τὰ πνευματικὰ σας αἰσθητήρια, θυμίζοντάς σας ὅτι ὁ Θεός κατατάσσει μεταξὺ τῶν καλύτερων φίλων Του, ὅσους ἀνθρώπους μετανοοῦν. Δὲν ὑπάρχει ἀμάρτημα, ὅσο σοβαρὸ κι' ἂν εἶναι, ποὺ δὲν τὸ συγχωρεῖ ὁ Θεός, ἐφ' ὅσον φυσικὰ εἰλικρινὰ μετανοήσουμε. Τὸ μόνο ἀμάρτημα ποὺ μένει ἀσυγχώρητο εἶναι ἡ ἀμετανοησία! Συνεπῶς, ἄς δοῦμε διαφορετικὰ, ἀγαπητικὰ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους.

Σᾶς εὐχομαι ἐγκαρδίως·

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά!

Καλὴ μετάνοια!

Καὶ μὴ λησμονοῦμε οὔτε στιγμή τὸ Θεὸ μας, ὁ Ὅποῖος μᾶς σώζει καὶ μᾶς διδάσκει, ψηλὰ σ' ἐκτίμηση καὶ ὑπόληψη νᾶχουμε ὄχι τοὺς χρηματιστηριακοὺς καὶ τοὺς οικονομικοὺς δείκτες, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπο!

Μὲ πατρικὴ στοργή

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Σημείωση (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παρούσα Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῆ στὴ Θεία Λειτουργία τῆς Πρωτοχρονιάς, ἀργὰ καὶ καθαρὰ, πρὶν τὴν ἀπόλυση.